

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 5ης Δεκεμβρίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α' – Ειδική δικαιοδοσία σε διαφορές εκ συμβάσεως – Έννοια του όρου “διαφορές εκ συμβάσεως” – Αίτημα καταβολής των ετήσιων επαγγελματικών εισφορών που οφείλονται από δικηγόρο σε δικηγορικό σύλλογο»

Στην υπόθεση C-421/18,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το tribunal de première instance de Namur (πρωτοδικείο της Namur, Βέλγιο) με απόφαση της 21ης Ιουνίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Ιουνίου 2018, στο πλαίσιο της δίκης

Ordre des avocats du barreau de Dinant

κατά

JN,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, και L. Bay Larsen, δικαστή,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από την F. Varrone, avvocato dello Stato,
- η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις R. Krasuckaitė και G. Taluntytė,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Heller και τον M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Ιουλίου 2019,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του ordre des avocats du barreau de Dinant (δικηγορικού συλλόγου του Dinant, Βέλγιο) και του JN σχετικά με τη μη καταβολή από τον τελευταίο των οφειλομένων στον εν λόγω δικηγορικό σύλλογο ετησίων επαγγελματικών εισφορών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 ορίζει τα εξής:
«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (acta jure imperii).»
- 4 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει τα ακόλουθα:
«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.»
- 5 Το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:
«Πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:
1) α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή·
[...].»

Το βελγικό δίκαιο

- 6 Το άρθρο 428, πρώτο εδάφιο, του code judiciaire (κώδικα πολιτικής δικονομίας) ορίζει τα ακόλουθα:
«Ουδείς δύναται να φέρει τον τίτλο του δικηγόρου ή να ασκεί το εν λόγω επάγγελμα εάν δεν είναι Βέλγος πολίτης ή υπήκοος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτοχος διδακτορικού διπλώματος ή πτυχίου νομικής, εάν δεν έδωσε τον προβλεπόμενο στο άρθρο 429 όρκο και εάν δεν έχει εγγραφεί στον δικηγορικό σύλλογο ή στο μητρώο ασκουμένων.»

7 Το άρθρο 443, πρώτο εδάφιο, του code judiciaire ορίζει τα εξής:

«Το συμβούλιο του δικηγορικού συλλόγου δύναται να επιβάλει στους εγγεγραμμένους στο μητρώο δικηγόρους, στους δικηγόρους που ασκούν το επάγγελμά τους βάσει του επαγγελματικού τίτλου άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους ασκούμενους δικηγόρους και στους επίτιμους δικηγόρους, την καταβολή των εισφορών που αυτό καθορίζει.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 8 Ο JN έγινε δεκτός στον δικηγορικό σύλλογο του Dinant και ήταν εγγεγραμμένος στο μητρώο δικηγόρων του.
- 9 Ο JN δηλώνει ότι εγκαταστάθηκε στη Γαλλία κατά τη δεκαετία του 1990, παραμένοντας, όμως, εγγεγραμμένος στον δικηγορικό σύλλογο του Dinant, στον οποίο κατέβαλλε ετήσιες εισφορές έως το 2012.
- 10 Με έγγραφο της 29ης Μαΐου 2015, ο πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου του Dinant ζήτησε από τον JN να καταβάλει τις οφειλόμενες για τα έτη 2013 έως 2015 εισφορές, προτείνοντάς του μείωση του ποσού τους μέχρι του ύψους των ασφαλιστρών που είχαν καταβληθεί από τον δικηγορικό σύλλογο, καθώς και καταβολή των πληρωμών σε δόσεις. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι η εγγραφή στο μητρώο του εν λόγω δικηγορικού συλλόγου «παρέχει μη αμελητέα πλεονεκτήματα σε επίπεδο ασφαλίσεως» και ότι οι οφειλόμενες σε αυτόν εισφορές, «στην πραγματικότητα, συνίστανται ουσιαστικά σε ασφαλίστρα».
- 11 Ο JN δεν απάντησε στο ανωτέρω έγγραφο και δεν προέβη σε καταβολή, οπότε ο δικηγορικός σύλλογος του Dinant τού απέστειλε υπενθυμίσεις στις 11 Δεκεμβρίου 2015 και στις 21 Δεκεμβρίου 2016.
- 12 Δεδομένου ότι δεν υπήρξε ανταπόκριση ούτε στις υπενθυμίσεις αυτές, ο δικηγορικός σύλλογος του Dinant αποφάσισε να αναθέσει σε δικηγόρο άλλου δικηγορικού συλλόγου να ανακτήσει τις αντίστοιχες ετήσιες εισφορές.
- 13 Με έγγραφο οχλήσεως της 23ης Ιανουαρίου 2017, ο δικηγόρος αυτός κάλεσε τον JN να καταβάλει τις εν λόγω εισφορές.
- 14 Σε απάντηση στο ανωτέρω έγγραφο, ο JN απέστειλε επιστολή στον δικηγορικό σύλλογο του Dinant, στην οποία ανέφερε ότι, λόγω της δυσμενούς οικονομικής καταστάσεως την οποία αντιμετώπιζε, δεν ήταν σε θέση να καταβάλει άνω των 100 ευρώ μηνιαίως προς εξόφληση των οφειλόμενων εισφορών.
- 15 Ωστόσο, δεδομένου ότι ο JN δεν προέβη σε οιαδήποτε πληρωμή, στις 17 Μαΐου 2017 ο δικηγορικός σύλλογος του Dinant τον κλήτευσε να παραστεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ήτοι του tribunal de première instance de Namur (πρωτοδικείου της Namur, Βέλγιο), ζητώντας από το εν λόγω δικαστήριο να υποχρεωθεί αυτός να καταβάλει το ποσό των 7 277,70 ευρώ, πλέον τόκων, καθώς και τα δικαστικά έξοδα.
- 16 Με επιστολή της 16ης Μαΐου 2017, την οποία απηύθυνε προς τον πρόεδρο του δικηγορικού συλλόγου του Dinant, ο JN ζήτησε να διαγραφεί από το μητρώο του συλλόγου και να του δοθεί η δυνατότητα καταβολής δόσεων σε χρονοδιάγραμμα 24 μηνών.
- 17 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ο JN αμφισβήτησε τη διεθνή δικαιοδοσία του στηριζόμενος στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), και του κανονισμού 1215/2012.

- 18 Το αιτούν δικαστήριο αναφέρει επ' αυτού ότι, κατά την άποψη του JN, η εγγραφή στο μητρώο του δικηγορικού συλλόγου για τον σκοπό της ασκήσεως του δικηγορικού επαγγέλματος δεν είναι συμβατικής φύσεως, καθόσον δεν πρόκειται για σύμβαση η οποία συνάπτεται αυτοβούλως και κατόπιν ελεύθερης επιλογής, αλλά για διεκπεραίωση διοικητικής διατυπώσεως και νόμιμης υποχρέωσης.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο αναφέρει επίσης ότι, κατά την αντίθετη άποψη την οποία υποστηρίζει ο δικηγορικός σύλλογος του Dinant, ο JN, παραμένοντας εγγεγραμμένος στο μητρώο του εν λόγω συλλόγου, ανέλαβε έναντι του τελευταίου την υποχρέωση καταβολής των ετήσιων εισφορών που αυτός καθορίζει, με αποτέλεσμα η υποχρέωση αυτή να πρέπει να θεωρηθεί συμβατική κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012.
- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το tribunal de première instance de Namur (πρωτοδικείο της Namur) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:
- «Συνιστά η αγωγή δικηγορικού συλλόγου, με αίτημα να υποχρεωθεί μέλος του στην καταβολή των οφειλόμενων ετήσιων επαγγελματικών εισφορών, “διαφορά εκ συμβάσεως”, κατά την έννοια του άρθρου [7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012];»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 21 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινισθεί εάν το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι η αγωγή με την οποία δικηγορικός σύλλογος ζητεί να υποχρεωθεί μέλος του να καταβάλει τις οφειλόμενες ετήσιες επαγγελματικές εισφορές του που έχουν ουσιαστικά ως αντικείμενο τη χρηματοδότηση ασφαλιστικών υπηρεσιών, συνιστά αγωγή σε «διαφορά εκ συμβάσεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 22 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, καίτοι ορισμένες διαφορές μεταξύ δημόσιας αρχής και προσώπου ιδιωτικού δικαίου ενδέχεται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, τούτο δεν ισχύει οσάκις η δημόσια αρχή ενεργεί κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας (αποφάσεις της 11ης Απριλίου 2013, Sapir κ.λπ., C-645/11, EU:C:2013:228, σκέψη 33, και της 15ης Νοεμβρίου 2018, Kuhn, C-308/17, EU:C:2018:911, σκέψη 34). Συγκεκριμένα, η εκδήλωση προνομίων δημόσιας εξουσίας εκ μέρους ενός εκ των διαδίκων, λόγω της εκ μέρους του ασκήσεως εξουσιών υπέρμετρων σε σύγκριση με τα όσα προβλέπονται από τους κανόνες που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, αποκλείει την υπαγωγή μιας τέτοιας διαφοράς στις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, σκέψη 49).
- 23 Ως εκ τούτου, διαφορά η οποία αφορά την υποχρέωση δικηγόρου να εξοφλήσει τις ετήσιες επαγγελματικές εισφορές που οφείλει στον δικηγορικό σύλλογο στον οποίο ανήκει εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού μόνον υπό την προϋπόθεση ότι, ζητώντας από τον δικηγόρο να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή, ο δικηγορικός σύλλογος δεν ενεργεί, δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, ασκώντας προνόμιο δημόσιας εξουσίας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 24 Εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η δωσιδικία την οποία προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 1215/2012, δηλαδή αυτή των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του εναγομένου, αποτελεί τον γενικό κανόνα. Κατά παρέκκλιση μόνον από τον κανόνα αυτόν, ο ανωτέρω κανονισμός προβλέπει κανόνες περί βάσεως ειδικής και αποκλειστικής διεθνούς δικαιοδοσίας σε περιοριστικώς απαριθμούμενες

περιπτώσεις στις οποίες ο εναγόμενος μπορεί ή πρέπει, αναλόγως της περιπτώσεως, να εναχθεί ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 25 Όσον αφορά τον κανόνα βάσεως της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας σε διαφορές εκ συμβάσεως τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012, πρέπει να υπομνησθεί επίσης ότι η σύναψη συμβάσεως δεν αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής της διατάξεως αυτής (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, σκέψη 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 26 Εντούτοις, για την εφαρμογή της προμνησθείσας διατάξεως είναι απαραίτητος ο προσδιορισμός μιας υποχρέωσης, δεδομένου ότι η διεθνής δικαιοδοσία η οποία στηρίζεται στη συγκεκριμένη διάταξη καθορίζεται με γνώμονα τον τόπο όπου εκπληρώθηκε ή πρέπει να εκπληρωθεί η υποχρέωση που αποτελεί τη βάση της σχετικής αξιώσεως. Επομένως, η εφαρμογή του κανόνα αυτού προϋποθέτει ότι μπορεί να προσδιοριστεί μια νομική υποχρέωση την οποία ένα πρόσωπο ανέλαβε ελεύθερα έναντι άλλου προσώπου και στην οποία στηρίζεται η αγωγή (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, σκέψεις 24 και 25 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 27 Σύμφωνα δε με τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, βάσει του άρθρου 428, πρώτο εδάφιο, του βελγικού κώδικα πολιτικής δικονομίας η εγγραφή στο μητρώο δικηγορικού συλλόγου συνιστά απαίτηση προς την οποία οφείλει κατ' ανάγκη να συμμορφώνεται κάθε πρόσωπο που επιθυμεί να φέρει τον τίτλο του δικηγόρου και να ασκεί το εν λόγω επάγγελμα.
- 28 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 443, πρώτο εδάφιο, του βελγικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, το συμβούλιο του δικηγορικού συλλόγου μπορεί να επιβάλει στους εγγεγραμμένους στο μητρώο δικηγόρους την υποχρέωση να καταβάλλουν τις καθοριζόμενες από αυτό εισφορές, οπότε, οσάκις η αρχή αυτή αποφασίζει να κάνει χρήση της νόμιμης αυτής αρμοδιότητας, η καταβολή των εισφορών αυτών έχει, για τους ενδιαφερομένους, υποχρεωτικό χαρακτήρα.
- 29 Η ως άνω περίπτωση είναι διαφορετική από εκείνη της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Kerr (C-25/18, EU:C:2019:376), όπου, όσον αφορά την υποχρέωση των συνιδιοκτητών, στο πλαίσιο της συνιδιοκτησίας, να καταβάλλουν ετήσιες συνεισφορές στις δαπάνες της συνιδιοκτησίας για τη συντήρηση των κοινοχρήστων χώρων πολυκατοικίας, το Δικαστήριο έκρινε ότι, καίτοι η συμμετοχή σε συνιδιοκτησία επιβάλλεται εκ του νόμου, εντούτοις, οι λεπτομέρειες της διαχείρισεως των κοινοχρήστων χώρων της οικείας πολυκατοικίας ρυθμίζονται, ενδεχομένως, διά συμβάσεως, η δε προσχώρηση στη συνιδιοκτησία πραγματοποιείται μέσω πράξεως με την οποία αποκτώνται εκουσίως τόσο ένα διαμέρισμα όσο και ποσοστά συνιδιοκτησίας στους κοινόχρηστους χώρους, με αποτέλεσμα η ανωτέρω υποχρέωση να πρέπει να θεωρηθεί νομική υποχρέωση ελευθέρως αναληφθείσα (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, σκέψη 27).
- 30 Αληθεύει ότι, όπως και στην υπόθεση εκείνη, ο εθνικός νομοθέτης απένειμε σε οργανισμό, ήτοι στο συμβούλιο του δικηγορικού συλλόγου, την εξουσία να επιβάλλει την καταβολή ορισμένων εισφορών από τα πρόσωπα που έχουν προσχωρήσει σε αυτόν, εν προκειμένω τους δικηγόρους που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο του συλλόγου, σύμφωνα με τις εσωτερικές διαδικασίες του οργανισμού αυτού.
- 31 Εντούτοις, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, η εγγραφή στο μητρώο του δικηγορικού συλλόγου αποτελεί νόμιμη υποχρέωση από την οποία εξαρτάται η άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, τα δε πρόσωπα που επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα αυτό πρέπει υποχρεωτικώς να προσχωρήσουν σε δικηγορικό σύλλογο και να υπόκεινται στις αποφάσεις που αυτός λαμβάνει, μεταξύ άλλων, όσον αφορά την καταβολή εισφορών.

- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αγωγή με την οποία δικηγορικός σύλλογος ζητεί να υποχρεωθεί μέλος του να καταβάλει τις ετήσιες επαγγελματικές εισφορές τις οποίες του επιβάλλει ο ίδιος ο σύλλογος δεν συνιστά, κατ' αρχήν, αγωγή σε «διαφορά εκ συμβάσεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 33 Ωστόσο, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ένας δικηγορικός σύλλογος να διαμορφώνει και συμβατικής φύσεως σχέσεις με τα μέλη του, πέραν εκείνων που επιβάλλονται εκ του νόμου. Επομένως, στο μέτρο που οι εισφορές αυτές αποτελούν το αντάλλαγμα για ελευθέρως συμφωνηθείσες παροχές –ειδικότερα ασφαλιστικές– τις οποίες ο σύλλογος αυτός διαπραγματεύθηκε με κάποιον τρίτο προκειμένου να επιτύχει ευνοϊκότερους όρους για τους δικηγόρους που είναι μέλη του, η υποχρέωση καταβολής των εν λόγω εισφορών έχει συμβατικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, αγωγή ασκηθείσα προς εκτέλεση της υποχρέωσης αυτής εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει εάν συντρέχει τέτοια περίπτωση στη διαφορά της κύριας δίκης.
- 34 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:
- το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι διαφορά η οποία αφορά την υποχρέωση δικηγόρου να καταβάλει τις ετήσιες επαγγελματικές εισφορές που οφείλει στον δικηγορικό σύλλογο στον οποίο είναι εγγεγραμμένος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού μόνον υπό την προϋπόθεση ότι ο σύλλογος αυτός, ζητώντας από τον εν λόγω δικηγόρο να εκτελέσει την ανωτέρω υποχρέωση, δεν ενεργεί, δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, κατά την άσκηση προνομίου δημόσιας εξουσίας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει·
 - το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού έχει την έννοια ότι αγωγή με την οποία δικηγορικός σύλλογος ζητεί να υποχρεωθεί μέλος του να καταβάλει τις οφειλόμενες ετήσιες επαγγελματικές εισφορές του που έχουν ουσιαστικά ως αντικείμενο τη χρηματοδότηση υπηρεσιών, όπως ασφαλιστικών, πρέπει να θεωρείται αγωγή σε «διαφορά εκ συμβάσεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον οι εισφορές αυτές αποτελούν το αντάλλαγμα παροχών του συλλόγου αυτού προς τα μέλη του και εφόσον συμφωνήθηκαν ελευθέρως από το οικείο μέλος, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 35 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι διαφορά η οποία αφορά την υποχρέωση δικηγόρου να καταβάλει τις ετήσιες επαγγελματικές εισφορές που οφείλει στον δικηγορικό σύλλογο στον οποίο είναι εγγεγραμμένος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού μόνον υπό την προϋπόθεση ότι ο σύλλογος αυτός, ζητώντας από τον εν λόγω δικηγόρο να εκτελέσει την ανωτέρω υποχρέωση, δεν ενεργεί, δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, κατά την άσκηση προνομίου δημόσιας εξουσίας, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι αγωγή με την οποία δικηγορικός σύλλογος ζητεί να υποχρεωθεί μέλος του να καταβάλει τις οφειλόμενες ετήσιες επαγγελματικές εισφορές του που έχουν ως αντικείμενο τη χρηματοδότηση υπηρεσιών, όπως ασφαλιστικών, πρέπει να θεωρείται αγωγή σε «διαφορά εκ συμβάσεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον οι εισφορές αυτές αποτελούν το αντάλλαγμα παροχών του συλλόγου αυτού προς τα μέλη του και εφόσον συμφωνήθηκαν ελευθέρως από το οικείο μέλος, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)